

Всѣкому е вѣрвамъ извѣстно
(Тѣй както дѣното небесно)

Понеже и слѣдователно
Безъ никакво примечателно,
За народно образованіе
Тряба книго издаваніе.

Зарадъ народната просвѣта
Зарадъ цивилизаціята!

Прочее и азъ предприемамъ
Отъ родолюбство са завземамъ,

На литературно да искоча

Съ исполински крачки да крача... „

О хо хо! какво приписвамъ азъ?

Таквось нѣщо, бойле шей олмась.

На другото не му отбирамъ

Никакъ погрѣшка ненамирамъ

Ама да искоча да крача

По книга какъ тѣй ще са скача?

Отъ когой туй що са подписва,

Кой е отдолу що приписва?

Тряба да е отъ Хр. Данова.

Хъ; хъ! то отъ Д. Великова.

Д. книговѣз. книгоиздатель

Нашія старъ, древенъ списатель.

Списаніята му да рова

Белки въ нихъ нѣщо изрова:

«Посланія на Господа Исуса

Камекъ падна горъ отъ небеса.